

Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten
eerste kamer

Openbare zitting van 10 juni 2014

Dossiernummer: TB-0106-2014

In de zaak van :

De heer X, advocaat met kantoor te ...,

hebbende als raadsman meester Y, advocaat met kantoor te ...

Spreekt de eerste kamer van de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten volgende beslissing uit:

1.

Feitelijke en procedurele elementen.

Aan mr. X worden schendingen van art. 455 Ger.W., art. 508/9§2 Ger.W. en art. 36 van de Deontologische Codex ten laste gelegd.

Mr. X werd vervolgd en veroordeeld omdat hij voor mevrouw O in 2010 en 2011 tweemaal pro deo werd aangesteld met gedeeltelijke kosteloosheid en haar - na de verkoop van een onroerend goed- per 28.08.2012 toch een kosten- en ereloonstaat overmaakte. Dit gebeurde zonder voorafgaande toelating daartoe of zonder ontheffing te hebben gevraagd.

Mr. X had voor dezelfde procedures per 13.07.2012 reeds een verslag ingediend bij het BJB en derhalve ook punten aangevraagd voor deze prestaties.

Bij aangetekende brief van 20.02.2014 werd aan mr. X de beslissing van de tuchtraad van de ordes voor advocaten van het rechtsgebied van het hof van beroep te Gent van 19.02.2014, eerste kamer, ter kennis gebracht.

In deze beslissing werd aan mr. X als tuchtsanctie een schorsing van acht dagen opgelegd, de veroordeling werd volledig uitgesteld.

Bij aangetekende brief van zijn raadsman gedateerd op 27.02.2014, voor ontvangst

afgestempeld op 03.04.2014 heeft mr. X tegen deze beslissing hoger beroep aangetekend.

De zaak werd behandeld in openbare terechtzitting van 13 mei 2014, met open deuren, zulks op verzoek van de raadsman van mr. X.

Ter terechtzitting heeft mr. Z, Stafhouder, verslag gedaan en heeft de raadsman van mr. X gepleit.

2.

Het hoger beroep van mr. X is regelmatig naar vorm en termijn.

3.

Mr. X laat volgende beroepsgrievens gelden:

I. Ontvankelijkheid

Mr. X meent dat de tuchtprocedure niet ontvankelijk is omdat ze op basis van een onregelmatige klacht is gestart.

Mr. X werpt op dat zijn toenmalige cliënte, mevrouw O, op 06.09.2012 slechts een niet ondertekende e-mail heeft gestuurd aan het Bureau voor Juridische Bijstand te ... en dit stuk niet voldoet aan de bepalingen van art. 458 § 1 Ger.W. dat de voorwaarden beschrijft waaraan een klacht tegen een advocaat moet voldoen. Deze moet onder meer ondertekend zijn.

Mr. X erkent dat de stafhouder ambtshalve een onderzoek kan starten maar beweert dat zulks hier niet is gebeurd omdat alle geschriften alleen maar verwijzen naar de klacht van mevrouw O van 06.09.2012.

De tuchtraad verwijst naar de weergave van de feiten en de overwegingen die werden gemaakt door de tuchtraad van de ordes voor advocaten van het rechtsgebied van het hof van beroep te Gent, die ze tot de hare maakt.

Na hernieuwd onderzoek in graad van hoger beroep blijkt dat geen nieuwe grieven of argumenten worden aangehaald die reeds niet door tuchtraad van de ordes voor advocaten van het rechtsgebied van het hof van beroep te Gent werden behandeld en beantwoord.

Ten overvloed geldt wat volgt

De Stafhouder stelde mr. X bij brief van 18.06.2013 op de hoogte van het feit dat hij een tuchtonderzoek opende naar aanleiding van de schriftelijke klacht van mevrouw O (die door het BJB werd overgemaakt aan de stafhouder).

Op welke basis de Stafhouder een onderzoek voert is niet relevant voor diegene die er het voorwerp van is.

Voor de stafhouder kan elke klacht die niet voldoet aan de formele voorwaarden om als een

klacht te worden beschouwd (schriftelijk, ondertekend en gedateerd zijn en de volledige identiteit van de klager bevatten), immers een aanleiding zijn om een ambtshalve onderzoek op te starten, wat geen miskennis van de rechten van verdediging inhoudt.

Zie: J. STEVENS, I. VANDEVELDE en J. VERBIST, Artikel & Commentaar, Balie, Commentaar Boek III Ger.W., Kluwer, Mechelen, 2013 p.273.

Zelfs in het geval de Stafhouder een onderzoek heeft gevoerd op grond van een nadien als mogelijk onontvankelijk te kwalificeren klacht, geeft dit geen aanleiding tot enige sanctie nu hij gevat is met betrekking tot de feiten en het onderzoek dan als een ambtshalve onderzoek moet worden gekwalificeerd.

Het onderzoek van de Stafhouder is bovendien geheim en niet tegensprekelijk. Zelfs het niet tijdig of formeel kennis geven van het feit dat een tuchtonderzoek wordt gevoerd leidt niet tot enige nietigheid nu er geen sanctie is voorzien.

Mr. X is steeds op de hoogte gebracht en gehouden van het feit dat een tuchtprocedure werd gevoerd en is op regelmatige wijze doorverwezen naar de tuchtraad waarbij alle waarborgen met betrekking tot zijn rechten van verdediging steeds aanwezig waren.

De tuchtvordering is dan ook ontvankelijk.

II. Met betrekking tot de opgelegde sanctie.

De door mr. X gepleegde feiten worden niet betwist.

Mr. X meent dat hij naar zijn aanvoelen een zware tuchtsanctie heeft opgelegd gekregen.

Hij stelt dat hij uit onwetendheid en niet te kwader trouw heeft gehandeld.

Hij zou oprecht en te goeder trouw overtuigd zijn geweest dat hij naar aanleiding van het behaalde resultaat en met de financiële gevolgen daarvan voor zijn cliënte gerechtigd was haar een ereloonnota te sturen.

Voorts voert hij aan dat hij zich –zodra hij op de hoogte was van de spelregels- daaraan heeft geconformeerd.

Er dient uitdrukkelijk verwezen te worden naar de overwegingen van de tuchtraad die de door Mr. X voorgewende onwetendheid als een ‘pover’ verweer omschrijft, nu mr. X op het ogenblik van de feiten reeds 5 jaar het beroep van advocaat uitoefende.

Nu iedereen wordt geacht de wet te kennen mag zulks zeker worden verwacht van advocaten en pleit onwetendheid niet in het voordeel van mr. X.

De bewering dat mr. X te goeder trouw handelde overtuigt niet.

Het is nog aannemelijk dat hij dwaalde en -onterecht -in de veronderstelling verkeerde dat hij gelet op de verkoopprijs die zijn cliënte opstreek haar als een ‘betalende’ cliënte kon

beschouwen.

Het feit dat mr. X voor dezelfde prestaties gefactureerd op 28.08.2012 echter kort voordien ook nog pro deo punten indiende, en deze toestand na het aanrekenen van erelonen onveranderd liet, valt op geen enkele wijze te rijmen met de voorgewende goede trouw.

Uit het dossier blijkt ook niet dat mr. X zich nadat hij met de problematiek werd geconfronteerd conformeerde.

Uit het mailbericht van mevrouw O van 06.09.2012 blijkt dat de cliënte het niet eens was met het feit dat zij haar raadsman zou moeten betalen. Zij meldt echter dat haar raadsman haar liet weten daar recht op te hebben nu ze de gelden van de verkoop van haar huis heeft ontvangen.

Bij brief van 19.12.2012 licht de adjunct-voorzitter van het BJB mr. X op gemotiveerde wijze in van zijn rechten en plichten.

Ter gelegenheid van zijn verhoor door onderzoeker Pro-stafhouder Q op 09.07.2013 gaf mr. X te kennen dat hij na lectuur van het vademecum heeft vastgesteld dat de ereloonstaat niet kan geïnd worden en meldt hij dat hij zijn cliënte hiervan nog niet in kennis heeft gesteld. Met betrekking tot de ingediende pro deo punten zou hij niet langer aandringen voor zover er aan het tuchtonderzoek geen gevolg zou worden verleend.

Pas op 22.08.2013 richt mr. X een brief aan mevrouw O waarin hij haar mededeelt dat de op 28.08.2012 opgestelde staat van kosten en erelonen niet verschuldigd is.

Deze houding waarbij van manifest onterecht opgevraagde erelonen niet binnen de kortste keren afstand wordt gedaan nadat men gewezen wordt op het onrechtmatig aanrekenen en waarbij het 'innen van pro deo punten' wordt aangewend als een element van onderhandeling in een tuchtprocedure, strookt hoegenaamd niet met de voorgewende schuldinzichten en het beweerd spontaan regulariseren van de toestand door mr. X.

De betrokkenheid van advocaten bij financiële malversaties die de cliënten nadeel berokkenen of kunnen berokkenen, is onmiskenbaar één van de belangrijkste elementen die de advocatuur in het algemeen ten aanzien van de maatschappij in een slecht daglicht stelt en de reputatie van de hele beroepsgroep naar beneden haalt.

De gevolgen van dergelijke misstanden deïnen dan ook veel verder uit dan wat op het eerste zicht zou kunnen blijken.

Gelet op al deze overwegingen en gezien de tuchtraad reeds rekening heeft gehouden met het blanco tuchtrechtelijk verleden van mr. X is de door de eerste rechters uitgesproken bestraffing absoluut niet te zwaar maar gepast en dient de uitspraak bevestigd te worden.

Om deze redenen,

de tuchtraad van beroep voor advocaten,

uitspraak doende in tuchtzaken en met open deuren,

ontvangt het hoger beroep van mr. X.

wijst het af als ongegrond en bevestigt de bestreden beslissing van de tuchtraad voor advocaten van de ordes van het rechtsgebied van het hof van beroep te Gent, waar aan mr. X de tuchtsanctie van acht dagen schorsing met uitstel wordt opgelegd.

Zegt dat dit uitstel wordt verleend voor een termijn van drie jaar.

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging

de heer Dirk Floren, voorzitter

en de assessoren

- mr. Geneviève Boliau
- mr. Peter Callens
- mr. Guy Klok
- mr. Yves Mertens

De assessoren hebben deze beslissing allen ondertekend voor de uitspraak.

G. Boliau

P. Callens

G. Klok

Y. Mertens

Waren aanwezig bij de uitspraak:

- de heer Dirk Floren, voorzitter,
- en mr. Ludo Kools, secretaris.

D. Floren

L. Kools